

Szeged madártávtalból.

SZEGED, szeptember 28.

IV.

„Tartalékalap”, „haszon”, „nyereség” — egytől-egyig jólismert kifejezések a pénzügyi életben s aki a pénzügyi bizottság tegnapi ülésén résztvett, bizvást hihette, hogy bankközgyűlésen hallgatta Balogh Károly szenátort s a többi urat. Pedig szó sincs róla: nem egy kereskedelmi, tehát kimondottan haszon-szerzés céljából alakult részvénytársaság, de a város, az összesség érdekeit képviselő embercsoport tárgyal s igazán nem azzal a céllal, hogy minél jobban megnyuza a közönséget — a város érdekében.

Volt idő, amikor illetékes, illetéktelen egyaránt azon töprengött: hogyan szaporítsa a város jövedelmeit s az volt a baj, ha a torony alatt hiányzott az üzleti szellem. Ez azonban a boldog világban volt így, ma egészen más kívánsággal fordulunk mindnyáján a közönség sorsát intézők felé. Tudjuk, hogy az egyén az életet fojtogató rideg idők vasmarkában teljesen tehetetlenül vergődik s ha saját erejére utaltan támasz nélkül marad, irgalmatlanul el kell buknia. De vajon hol van az az erő, amely megakadályozza, hogy a végzetesen nehéz életküzdelemben alul maradjunk? S egyáltalán: van-e olyan?

Kétségkívül a város az, vagy legalább is annak kellene lennie. Megértvén az új gazdasági helyzet követelményeit, a mindnyájunk elé tártongó mélység láttán hivatlanul sietnie kellene, hogy a maga fokozottabb képességeivel, helyzeti energiái felhasználásával a mentőakciót teljessé tegye. És tennie kellene ezt a városnak úgy, hogy még csak álmban sem gondoljon arra: vajon ez a tevékenysége anyagilag hasznalhajtó-e. Ezt a gondolatot már évekel ezelőtt el kellett temetni s ugyanakkor megbarátkozni azzal, hogy a város lakosságának — azoknak is, akik nem láncoltak s nem milliómosok — élni kell, a tisztviselő s munkásnyomorgókat a kétségbeeséstől meg kell menteni s kenyérhez kell juttatni, ha bármilyen áldozatba kerülne ez a városnak. Ez a felfogás nem csendül ki a magisztrátus munkájából, ennek az öntudatoságnak nyomát sem látjuk, de hallunk „tartalékalap”-ról, „nyereség”-ről és sokmindenről, ami megerősíti azt a hitünket, hogy a város egyáltalán nincs hivatása magaslatán s nem érzi: mit követelnek, parancsolnak a mai abnormálisan súlyos idők.

Hiszen bizonyosan nehéz dolog ma a tisztánlátás s mi dehogyan kívánjuk, hogy ezzel a város minden hivatalos szeme rendelkezék. De elszomorító, hogy még a megbocsájtásra sem találunk alapot, mert itt is a szodomai eset ismétlődött meg: egyetlen vezetőnk nincs, aki nagyobb szemmel nézné a világot.

Magyar-német gyors- és gépirónót keres
Kereskedelmi Rt. Telefon 189.

ARANYPILLE
második része a Belvárosi Moziban hétfőn, kedden és szerdán.

Oroszország gyors békét akar.

— Mindenáron el akarja kerülni a téli hadjáratot. —

BÉCS, szept. 27. (M. T. I.) A Wiener Allgemeine Zeitung jelenti Varsóból: Az összes iteni lapok jelentései szerint a rigai tárgyalások menete rendkívül kedvező. A két delegáció elnöke, a párisi újságok tudósítója előtt úgy nyilatkozott, hogy közeledünk a békéhez.

MOSZKVA, szept. 27. (M. T. I.) A rigai orosz békemegbízottaknak küldött utasításban a szovjetkormány kijelenti, hogy

kötelességének tartja minden intézkedést megtenni, hogy mennél előbb létrejöjjön a béke és a téli hadjárattól, akár súlyos áldozatok árán is, Oroszországot megkímélje.

A kormány ezentul is azon az állásponton van, hogy a kötendő béke alapjául a népek önrendelkezési jogát kell venni. Nevezetesen azokon a területeken, amelyeknek területei határai nem állapíthatók meg teljes pontossággal. Így tehát a jövődö békeszerződés alapjául Ukrajna, Litvánia, Fehéroroszország és Keletgalícia függetlenségének Lengyelország és Oroszország részéről leendő elismerése kell, hogy szolgáljon. Azokat a képviselői testületeket, amelyeket ezek az államok választottak, el kell ismerni. Keletgalícia sorsáról népszavazásnak kell döntenet, de ebben csak valóban dolgozó lakosság vehessen részt. Ha Lengyelország ezekhez a javaslatokhoz nem járulna hozzá, az orosz kormány azt ajánlja, hogy ezekben a kérdésekben ne döntsének még és vegyék tudomásul a következő közléseket:

Minthogy Lengyelország elfogadhatatlannak jelentette ki az orosz békeküldöttség javaslatát, Oroszország lemond azokról a követeléseiről, hogy a lengyel haderőt csökkentésük, hogy a fegyvereket szolgáltatassák ki Oroszországnak, hogy a hadianyag gyártásával foglalkozó ipart szüntessék meg és hogy a wolkowsk—krajewoi vasutat engedjék át. Oroszország arra is kész, hogy fegyverszüneti és előzetes békeszerződést aláírva olyan határt ismer el Lengyelország és Oroszország között, amely jelentékenyen odébb húzódik keleti irányban, mint az, amelyet a Legfelsőbb Tanács 1919 szeptember 23 án megállapított.

Az orosz kormány azt hiszi, hogy ezzel mindent megélt, ami lehetséges és ami szükséges, hogy mindkét hadviselő népet megkímélje a téli hadjárat rémségeitől. Ha Lengyelország francia—angol nyomás alatt visszautasítaná ezt az ajánlatot, ezzel azt jelentené ki, hogy téli hadjáratot akar. Ebben az esetben az előbbi feltételek csak október 5-ig volnának érvényesek, ez időpont után az orosz kormánynak joga van a békefeltételeket megváltoztatni, ha addig az előzetes békét nem írják alá. Az orosz kormány tudja azt, hogy a béke elérésére minden tőle telhetőt elkövet, ha ez mégsem sikerülne, a vérontás folytatásáért Lengyelországot terheli a felelősség.

RIGA, szept. 28. (M. T. I.) A békekonferencia ülése után Domszky, a lengyel küldöttség elnöke több külföldi hírlapírótt fogadott. Közölte velük, hogy az új orosz békejavaslat kétségtelenül hozzájárul ahhoz, hogy a béke minél előbb megkötendő legyen, bizonyára a fegyverszüneti szerződésre vonatkozó munkálatok is kedvezően haladnak előre.

BÉCS, szept. 28. (M. T. I.) Varsóból jelentik: A rigai békeértekezlet szeptember 25 iki ülésének — a hivatalos jelentés szerint — döntő

jellege volt. A lengyel békeküldöttség ezen az értekezleten nyugodt és komoly nyilatkozatot tett, amely megállapítja azonban, hogy nem fogadhatja el a bolsevikiek feltételei közül azt a követelményt, hogy Keletgaliciában népszavazást rendezzenek. Ha a szovjetkormány komolyan iparkodik Lengyelországgal békét kötni, akkor ezt a feltételt el kell ejtenie.

A lengyel újságírók azt hiszik, hogy 10 napon belül megkötik a békét.

Magyarok a brüsszeli konferencián.

BRÜSSZEL, szept. 28. (M. T. I.) A brüsszeli értekezletre kiküldött magyar küldöttség már befejezte az értekezletnek Magyarország pénzügyi helyzetére vonatkozó írásbeli jelentését. A delegáció vezetője, Popovics Sándor kedden vagy szerdán fogja elmondani szóbeli kíséző magyarázatát a jelentéshez. A gazdasági helyzetre vonatkozólag a magyar delegátusok meglehetősen részletes jelentést szerkesztettek, amely megrendítő képét adja mindazoknak a nehézségeknek, amelyekkel országunk mezőgazdasága és ipari termelése küzd. A magyar delegátusok az értekezleten tanácskozási joggal bírnak, ugyanazok a jogok illetik meg őket, mint a többi ország delegátusait.

PÁRIS, szept. 28. (M. T. I.) A Newyork Herald írja: A németek és a franciák között hivatalos megbeszélés folyt, amely rendkívül barátságos hangulatban folyt le. Behatóan megtárgyalták az országok gazdasági helyzetét, megbeszéltek azokat a módszereket is, amelyekkel a világot sújtó pénzügyi válságot meg lehetne oldani. A német képviselők kötelezték magukat, hogy Brüsszelben nem hozzák szóba a békeszerződés határozmányait.

Az orosz ipar válsága.

BUDAPEST, szept. 28. Az Echo de Paris jelenti Stockholm-ból: Trockiának egy szállítási válságról mondott beszédéből a lapok néhány számadatot vesznek ki az orosz ipar jelenlegi válságáról. Ezerötszázötvenhárom gyárból ezidőszent erki-lencben szünetel a munka. A munkások 55 százaléka a nyersanyag hiánya miatt nem dolgozik. Tekintettel a tüzelőanyag és a nyersanyag hiányára, igen nagy a gazdasági válság. Az egész termelés 60 százalékát a vörös hadsereg veszi igénybe. A termelés általános pangása következtében a gyártott árukból csak 12 százalék áll rendelkezésre. A bolsevik kormány tagjai ellen egyre tart az összeesküvés és a statáriális uton agyonlöttek száma folyton szaporodik. Az Ivestie egyetlen száma közli, hogy egy összeesküvés felfedezése következtében 155 embert agyonlöttek, 15-öt pedig kényszer-munkára ítéltek. Jekaterinburgban 7 embert löttek agyon és 17-et ítéltek kényszermunkára.

ARANYPILLE
második része a Belvárosi Moziban hétfőn, kedden és szerdán.

Mit tárgyal a szerdai közgyűlés?

Az előkészítő tanácsulást ma tartották. — Csak egy interpellációt jelentettek be.

SZEGED, szeptember 28.
(Saját tudósítónktól.)

A városi tanács tagjai ma ülésre jöttek össze, hogy a szerdai közgyűlés anyagát előkészítsék. A hatalmas anyag nagyrészt már ismertettük az egyes tanácsulések alkalmaiból. Az előkészítő tanácsulésról, illetve a közgyűlés elé kerülő tárgyakról az alantikban számolunk be:

Taschler Endre főjegyző a gabonaárak ellen beadott felebbezésről és a vidéki rendőrségek államosításának kérdéséről fog referálni.

Balogh Károly tanácsnok a következő kérdéseket viszi a közgyűlés elé: Az elővételi jogok gyakorlása a Szeged-Csongrádi Takarékpénztári részvények tárgyában. Az új részvények vétele a törzsvagyomból. Fogyasztási adóbiztosok ügyének rendezése. Horváth Gyuláné segély iránti kérelme. — Almássy Endre felebbezés orvost-ügyeleti díjak tárgyában. Dr. Gyuritz és orvostársai ugyanis beperelték Almássyt a különböző összegért. — Vámfelügyelői előterjesztés a rendeletek kijátszói ellen, indítvány pénzbírságok alkalmazására. — A tápéi komp vámszedési jogának engedélyezése. — Nemzeti Kereskedelmi és Közgazdasági Bank részvényjegyzési kérelme. A tanács 100 darab 400 koronás részvény jegyzését javasolja. — Hét és félmillió korona póthitel megszavaztatása. — A nem szorosán vett közigazgatási alkalmazottak háborus segélyeinek kormányhatósági jóváhagyása. — Az 1919. évi póthitelek összege 1,192.630 korona. A pénzügyi bizottság javasolja a közgyűlésnek, hogy járuljon hozzá. — A 10 milliós kölcsön ügye. A Kézsművesbank ajánlata a legkedvezőbb. Főként a gázgyár megváltása végett volna a 10 millióra szükség. — Kőbánya-vétel a főmérnök és szakértő közbenjöttével. — A hordójelző hivatal tarifájának megállapítása. — A piaci helypénz módosításáról szóló szabályzat. — Nyugdíjasok kérelme. A tanács a nyugdíjbizottság javaslatát ajánlja elfogadásra. — Városi alkalmazottak egyesületének kérelme. — Balogh Lajos interpellációja. Az Ébredő Magyarok gazdasági szervezkedéséhez kér a várostól 300 ezer korona kölcsönt, 2 vagon lisztet, felszerelési tárgyakat, raktárhelyiségeket és egyéb szükségleti cikkeket. A tanács a dolog fölött való napi-rendretérést javasolja a megfelelő indokolással.

Fodor Jenő tanácsnok a paprika szabadforgalmának kérdéséről, továbbá a felsőközponti papság kérelmére az egyházi földadók elengedése tárgyában referál.

Bokor Pál h. polgármester a szertűskerti parcellatulajdonosok kérelmét terjeszti elő.

Gaál Endre tanácsnok különféle egyházi segélyügyeket visz a közgyűlés elé.

Interpelláció, mint a fentiekből kitűnik, csak egy lesz a közgyűlésen, még pedig a Balogh Lajosé.

Ha gyorsan és szépen akarja harisnyát fejeltetni, a Stefánia kötődébe menjen, hol új harisnyák is jutányosan készítenek. Batthyányi-u. 2. és mögött.